

N:o 47.

Af Herr And. Aug. Andersson: Angående förändrad lydelse af § 9 mom. 3 i Bevillningsstadgan.

Förliden riksdag väckte jag motion om ändring af 3 mom. i 9 § af nu gällande bevillningsförordning, hvarmed åsyftades att få vissa handlande eller industriidkare vederbörligen beskattade i de orter, der deras rörelse bedrifves, i stället för att desse *nu* beskattas endast i den ort, der de äro personligen skattskrifne.

Af det nu gällande förhållandet inträffar, att en i Stockholm, Göteborg eller hvilken annan stad som helst bosatt affärsman, som drifver sågverksrörelse i Norrland och derstädes inom åtskilliga kommuner förtjenar omkring 50,000 kronor årlig nettovinst, och som dessutom uti mellersta eller södra Sverige drifver betydlig spanmålshandel vid åtskilliga kanal- och jernvägsstationer, hvarpå ytterligare 50,000 kronor nettovinst uppkommer; denne affärsman taxeras till bevillning endast i den kommun, der han är personligen skattskrifven.

Hans bevillning beror sålunda på hans egen uppgift, utan att den kan på minsta vis kontrolleras. Han anmäler t. ex. i Stockholm, att han förtjenar 10,000 kronor i Norrland på trävaror samt 10,000 kronor på spanmålshandel i Östergötland eller Skåne, och taxeringskomitén i Stockholm kan icke misstänka, att han uppgifvit blott en femtedel af sin rätta nettovinst.

Följden blir, att kronan får bevillning för 20,000 kronors inkomst med 200 kronor, och hufvudstaden får en kommunalskatt tre à fyra-dubbelt så stor som bevillningssumman, utan att i något afseende känna tyngden af den fattigvårdstunga eller andra kommunalutgifter, som drabba de orter, der hans underhafvande arbetare falla socknarne till last.

Kan detta vara med rättvisa och billighet förenadt? Denna fråga framställes nu ånyo till Höglofliga Bevillnings-Utskottets besvarande.

Väl vetande att frågan i fjor bejakades, dristar jag dock än en gång framställa densamma, i hopp att i år få ett mera gynnsamt svar, sedan det visat sig, att endast *några få röster* i den gemensamma voteringen vid slutet af förra riksdagen fälde utslaget.

Med anledning häraf, och under åberopande för öfrigt af hvad jag i min motion, N:o 49, vid förra riksdagen anförde, tager jag mig friheten vördsamt yrka,

att Riksdagen ville besluta, det 3 mom. i 9 § af nu gällande bevillningsstadga måtte erhålla följande lydelse: Fabriksegare, handlande samt annan yrkes- och näringsidkare, der fabriken är belägen, eller handeln, yrket eller näringen idkas; dock skola handlande i de städer, hvilka innefatta flere församlingar, för den handelsrörelse, de derstädes idka, taxeras inom den församling, der de äro mantalsskrifne.

Om remiss till Bevillnings-Utskottet anhålles.

Stockholm den 25 Januari 1878.

A. A. Andersson.
